

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Shemot

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

IT

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10060

אהרן לפני העדרת למשמרת : לה ובני
 ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-
 באם אל-ארץ נשבת את-המן אכלו עד-
 באם אל-קצה ארץ כנען : לו והעמר
 עשרית האיפה הוא : פ א ניסעו
 כל עדת בני-ישראל ממדבר סין למסעיהם
 על-פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשבת
 העם : ב וירב העם עם משה ויאמרו חנו
 לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה-
 תריבון עמדי מה-תנסון את-יהוה :
 ג ויצמא שם העם למים וילן העם על-
 משה ויאמר למר זה העליתנו ממצרים
 להמית אתי ואת-בני ואת-מקני בצמא :
 ד ויצעק משה אל-יהוה לאמר מה אעשה
 לעם הזה עוד מעט וסקלני : ה ויאמר
 יהוה אל-משה עבר לפני העם וקח אתך
 מוקני ישראל ומטף אשר הכית בו את-
 היארקת בידך והלקת : ו הנני עמד לפניך
 שם על-הצור בחרב והכית בצור ויצאו
 ממנו מים ושתה העם ויעש כו משה לעיני
 זקני ישראל : ז ויקרא שם המקום מסרה
 ומריבה על-ריב בני ישראל ועל נסתם
 את-יהוה לאמר הוש יהוה בקרבנו אם-
 אין : פ ח ויבא עמלק וילגום
 עם-ישראל ברפידם : ט ויאמר משה אל-
 יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
 מאחר
 אגיא האים עד-הוש רמקא וחוטרא

שביעי ע
 יז

אהרן קדם סהדותא למטרא : לה ובני
 ישראל אכלו ית-מנא ארבעין שנין עד-
 דעלו לארע יתיבתא ית-מנא אכלו עד דאתו
 לסיפי ארעא דכנען : לו ועמקרא חר-מן
 עסרא בתלת-סאין הוא : א ונטלו כל-
 בני-שתא דבני-ישראל ממדברא דסין
 למטלניהון על-מימרא דיי ושרו ברפידים
 ולית מיא למשתי עמא : ב ויצא עמא
 עם משה ואמרו הבו לנו מיא ונשתי ואמר
 להון משה מה-אתון נצן עמי מה-אתון
 מנסן קדם-יי : ג וצחי תמן עמא למיא
 ואתרעס עמא על-משה ואמר למא דנן
 אסיקתנא מיצרים לקטלא יתי ויר-בני
 ונת-בעירי בציהותא : ד וצלי משה קדם
 יי למימר מה אעביד לעמא הדין עוד ועיר-
 פון וירגמני : ה ואמר יי למשה עיבר
 קדם עמא ודבר עמך מסבי ישראל וחוטרך
 דמחיתא ביה ית-נהרא סב בידך ותיזיל :
 ו הא-אנא קאים קדמך תמן על שינרא
 בחורב ותימחי בשינרא ויפקון מניה מיא
 וישתי עמא ועבד כן משה לעיני סבי ישראל :
 ז וקרא שמא דאסרא נסיתא ומצותא
 על-דנצו בני ישראל ועל דנסיאו קדם-
 יי למימר האית שכינתא דיי ביננא אם לא :
 ח ואתא עמלק ואנח-קרבא עם ישראל
 ברפידים : ט ואמר משה ליהושע בחר
 לנו גוברין ופוק ואנח-קרבא בעמלק מחו
 דאת-עבדו ביה-נסין מן-קדם-יי בידו :
 ועבר

וַאֲצַנְעִיחָהּ אֶתְרוֹ קָדִים סְהוּרָהּ לְמִטְרָא : לֹה וּכְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶכְלוּ יַת מִנָּה אֲרָבָעִין שָׁנָן כְּתִיבִיהֶּ דְמִשָּׁה עַד מִיתָהוּן
 לְאַרְעָא מִיתִיבָא יַת מִנָּה אֶכְלוּ אֲרָבָעִין יוֹמִין בְּתַר מִיתָהּ עַד דְּעִבְרִי וַיְרַדְנָא וְעָלוּ לְסִיפֵי אֲרָעָא דְכַנְעֵן : לוּ וְעִמְרָא
 חַד מִן עֲשָׂרָא לְתַלְתָּ סָאֵן הוּא : א וְנִטְלוּ כָל כְּנִישָׁתָא וְגוֹ וְיִשְׂרָאֵל כְּרַפְּדִים אֶתְרָא דְבְּטִילוּ אִידִיהוֹן מִסְּצוּרָתָא
 דְּאַוּרִיבָא וְאַתְּיָבִישׁוּר מְבוּעִיָא וְלֹא הָוּא מוֹי לְמִשְׁתֵּי לְעִמָּא : ב וְנָצַר רְשִׁיעֵי עִמָּא עִם מִשְׁרָה וְאַמְרוּ רַבִּב לֵן מוֹי
 וְנִשְׁתִּי וְאַמְרֵי לְהוֹן מִשָּׁה מַה נָּצַן אַתְרוֹן עִמֵּי רַבִּב מְנַסֵּן אַתְרוֹן קָדִים : ג רַצְתִּי תַמְן עִמָּא לְמוֹי וְאַתְרָעִס עִמָּא עַל
 מִשָּׁה וְאַמְרֵי לְקָא דְגֵן אִסְתַּקְמָנָא מִמְצָרִים לְקַטְלָא וְתָנָא וְתָ בְּנָנָא וְתָ גִימְנָא בְּצַחְתָּתָא : ד וְצַלִּי מִשָּׁה קָדִים : וְלְמִימְרֵי
 כְּמַה אַעֲבֵד לְעִמָּא דְהוֹן חִיב כְּלִיל עִזִּיר וְחִינּוֹן בְּגִמְוִי יְתִי : ה וְאַמְרֵי לְמִשָּׁה עִבְרֵי קָדִים עִמָּא וְדַבְרֵי עִמְרֵי מְסַבִּי
 יִשְׂרָאֵל וְחִיטְרֵךְ דְּמִתִּירָה בֵּיהּ יַת גְּהֵרָא דְבַר בִּידֵךְ וְאַזִּיל לֵךְ מִן קָדִים חִירָעִסְתָּהוֹן : ו הָאֲנָא קָאִים תְּקַדֵּךְ תַמְן
 בְּצַחְתָּתָא דְחִתְמֵי רוּשְׁס רִיגְלָא בְּחֹרֵב וְחִתְמֵי בֵּיהּ כְּטִינֵר חִיטְרֵךְ וְתַקְוִין מִינֵיהּ מוֹי לְמִשְׁתֵּי וְנִשְׁתִּי עִמָּא וְעִבְרֵי חִיטְרֵי
 מִשָּׁה קָדִים סְבִי יִשְׂרָאֵל : ז וְקָרָא שְׁמָא דְאַתְרָא הָוּא נְסִימָא וּמְצוּתָא בְּגֵן דְּנָצַר כְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם מִשְׁרָה וְכַמְרֵי
 דְּנִסְמִין קָדִים : לְמִימְרֵי הָאֵין קִרְשָׁטָא אַתְרֵי שְׁבִינְתָא בְּנֵי שְׂרָיָא בְּנָנָא אֵין לֹא : ח וְאַתָּא עֲמַלְק מְאַרְע דְּרוּמָא וְשׁוּר
 כְּלִילָא הָוּא אֶלְף וְשִׁית מִזָּה מִילִין וְמִן כְּגִלָּל מְצוּתָא דְחֵתָהּ בְּנֵי עֲשׂוֹ וְכִינֵי יַעֲקֹב אֶתָּא וְאַתָּא קָרָבָא עִם יִשְׂרָאֵל
 כְּרַפְּדִים וְתָהּ נְסִיב וְקָטִיל גִּבְרִין מְדָבִית דֵּן דְּלֹא הָוּא עֲנָנָא מְקַבִּיל יַתְהוֹן מִן כְּגִלָּל פּוֹלְחָנָא גִּבְרָאָה דִּי בְּגִירוֹן :
 ט וְאַמְרֵי מִשָּׁה לִיהוֹשָׁע בְּבַר לְקָא וְגִבְרִין וְגִבְרִין וְתַקְוִין בְּשַׁקּוּבָא וְנִצְחָתֵי קָרָבָא רַפּוּק מְתַחַת עֲנֵי וְקָרָא וְסַבִּר

סדרי

רש"י

(לה) ארבעים שנה - והלא חסר ל' יום שהרי כ"ט וכו' וכינסן פסק שנאמר ויטבות הון ומותרת אלא
 מוגיד טענות שהניחו ישראל מתמרים טעמו כהם טעם מן : אל ארץ מושבת - לאחר שעברו את הירדן (קדושין לח) (יש חות
 מעבר הירדן מיוצבת וטובה שנאמר אעברה נח וחראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ותרגום שלנו זכתי יתכתרה ל' מיוצבת רש"י
 וכן) : אל קצה ארץ כנען - בתלת הגבול קודם שעברו את הירדן והם יצרכות מואב - כמנאו מחמיסין זה את זה
 אלא בערכות מואב כמות משה כו' בלדר פסק הון מליד וכסתפקו חזון שלקטו בו כיום עד שהקריבו העומר כשהם קטר
 כינסן שנאמר (יהושע ח) ויאלכו מעבר הארץ ומותרת הכסף : (לו) עשירית האיפה - האיפה שלש סאין והסאה ו' סאין והקב
 ד' לוגין והלוג ו' כליס כמלא עשירית האיפה מ"ג כליס וחומש כליס והוא שיעור לחלה ולמנחות : (כ) מה תנסון - לומר
 כיוכל לתת מים הארץ יפה : (ד) עוד מעט - אם אמתין עוד מעט וסקלני : (ה) עבור לפני העם - וראה אם יסתלק
 למה הוצאת לנו על בני : וקח אהך מוצקי ישראל - לעדות שראו שגל ידך המים יוצאים מן הנור ולא יתקרו טענות היו גם
 נזתי קדם : ומתוך אשר הכית בו את האור : מה תלמוד לומר אשר הכית בו את האור אלא שהיו ישראל חומרים על הטטה
 שאינו מוקן אלא לטורענות בו לקה פרעה ונזרים כזה חכות בנזרים ועל הים לכך לאמר אשר הכית בו את האור יראו עתה שאף
 לטובה הוא מיוקן : (י) והכית בצור : על הצור לא לאמר אלא בצור וכלן שהטטה היה של מין דבר חזק ושמו ספרטון והוא
 נקבץ מפניו : (כ) ויבא עמלק וגו' : סוף פרשה זו למקרא זה לומר תמיד אני סימס ומוזמן לכל נרכיכס ואתם לומר הוסי' בקרבנו
 אם אין - מיוסם שהכלב בא ונזק אתכם ואתם לועקים לי ותדעו היכן אני - משל לאדם שהרכיב בנו על כתפו וילא לדרך היה
 אותו הכן רואה הכן ולומר אבא טול חפץ זה נתן לי והוא מתן ליוסן מניה וכן שליטת בגעו האדם אחד אחר לו אותו הכן ראית
 את אבא אחר לו אביו איך יודע היכן אני כשלימו מעליו ובא הכלב ונשט : (ט) בחר לנו - לי ולך הסוה לו מכלן אחרו יחי

כבוד

באר רחובות דקדוקי רש"י

כיתה לי חמד אפסרי לכרשו כנעין אחר : (ט) חין רמו לומר מדענים כלור חסודע שהכה עם הצור והיינו החטה הוא ה' כלור תקעה
 חסר בקרא עלמה שהכה אלא רלע לומר אלו כ"ס על הצור היה חסודע הכאה כל דהוא חף שאינו עושה מוס רוסס ומריע כלור חכל חוקוס
 יאלו

רשב"ם

(לה) אל קצה ארץ כנען - כדעתי כהטעה ונסת הון ומותרת : (ו) היטה בקרבנו - אם יתן לנו מים :
 כלור

מכלל יופי

(א) (וילין) - ענינו הרעומת : (ב) (הצור) - ושרושבה : (ג) (ומריבה) - שם ענין ריב : (ד) (מחר) -
 ענינו סלע : (ה) (מוסה) - שם ענין בחינה : (ו) (הגבעה) - כמו הר
 אכל 28 כח 0

טחר אנכי נצב ער ראש הנבקה ומטה האלהים בידו : י ועש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבקה : יא והנה כאשר ימים משה ידו ונבר ישראל וכאשר יניח ידו ונבר עמלק : יב וירי משה כבדים ויקחור אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה ער בא השמש : יג ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו מפטיר לפי חרב : פ יד ויאמר יהנה אר משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים : טו ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהנה ינסי : טז ויאמר

כי רשיי

כבוד תלמודך חסיד עליך כעלך זכור חסיד כבודך כבודך רכב ענין שאתה ויאמר אהרן אל משה כי אחי והלא אהרן גדול מחתי היה ועושה את חסידו כרפו . ומורא רכב כבודך שמים ענין שאתה (במדבר יב) חדני משה כללם כלם מן העולם חסידים הם כללית בעורדים כך כאלו חדרו בהק"ה : וצא הלחם . לא מן הענן והלחם בו (מכילתא) : מחר . בעת הולדתה חסידו נצב : בחר לגן אנשים . נבחרים ויראי תעל שתיח וזכותן מסייעתן . דבר אחר בחר לנו אנשים שידעין לכשכל כשפים לפי שבני עמלק חכשפין היו : (י) ומשה אהרן וחור . וזכאן לתענית שריוכים שלשה לעבור לפני התיבה שכתענית היו שריוכים : חור . בנה של חוריים היה נכסל בעלה : (יא) כאשר ימים משה ידו וכי ידיו של משה נלחצו היו הולדתה זכו' כדאית' בר"ה : (יב) וירי משה כבדים . כשכל שנתעלל כחמה ומנה אחר תחתיו כתיקרו ידיו : ויקחו . אהרן וחור : אכן וישימו תחתיו . ולא ישב לו על כר וכסת אחר ישראל שריון כלער חף אזי היה עמהם כלער : והי ידיו אמונה . ויהי משה ידיו אמונה פרושות השמים כתפלה לאמונה ונכונה עד בא השמש . שהיו עמלקים מתחבין את השעות כל לטרו' לנזיחה בליוו שעה הם נלחצים והעמיד להם משה חמה וערכה את השעות : (יג) ויחלוש יהושע . (תנחומא) שתך ראשי גבוריו ולא השחיר חלל חלשים שבהם ולא הרגם כלם מכאן חזו למידים שעשו על פי הדבור של סביל : (יד) כתב זאת זכרון . שכתב עמלק להודות לישראל קודם לכל האומות . (מכילתא) : ושים באזני יהושע . הכתוב את ישראל לארץ שיהיה חזק ישראל לשלם לו חז' גמולו . כחן כרמו לו לחמה שיהושע חכמים את ישראל לארץ : כי מחה אמה . לכן חזי מזהירך כי חפץ חזי לחותו : (טו) ויקרא שמו . של מזבח : ה' נסי . הקדוש ברוך הוא עשה לנו כאן נס . לא שהמזבח קרוי ה' אלא המזבח שמו של מזבח זכר את הנס שעשה המקום ה' הוא נס שלנו : (יז) ויאמר . משה : כי יד על כפי ה' ידו של הקדוש ברוך הוא הורנו ליטוב בכסאיו להיות לו נולחמה ואיכה בעמלק עולמית ומתנכס ולא לחור כסא והף ה' זכר עמלק לחזו כשבע הקדוש ברוך הוא שאין שמו שלם ואין כסאיו שלם עד שימחה שמו של עמלק מלכו וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם שאל' (ההלים ט) חלויב

באר רחובות דקדוקי רשיי

ואז מים וזר הנס אלא כן לא היה נשתי . שהיה העטה דבר חזון חסד עכשו דכתיב כלור בעושה סבית והיזנו שהיה כל כך בחוק עד שהיה כיצת ההלכה כרשימה ומרצה תוך האלע תקשה היאך יוכל המטה לעשות דבר זה והלא אגוד קשה וזמן מועת חלל גדלי היה מן פכפכי ידיו ויהי

סדר הקרבא לקביל משיצו עמלק ספר אנא קאסי באימא מעשר דנזנות אבהתא רישא עמא חכורת אימתתא
 דמתילן לגליקתא חוטרע דאתעבדו ביה גיסו מן קרס ידיו : י ועבר יהושע הקימא דאמר ליה משה לאתתא
 קרבא בעמלק זנו : יא והורה בד קרף משה ידיו
 בצלו ומתגברין דביר ישראל ובר הורה כנח ידיו מן
 למצלויא ומתגברין דבית עמלק : יב וידיו דמשה
 הוו גזירין מן בגלל רעפב קרבא למשור ולא אונבו ביומא
 ההוא דפירקנא דישראל ולא חורה וייל למיעקפדהו
 בצלו ומן דחורה צכי לסיגפי גפשיה גסיבו אכנא

ירושלמי

והיה בר וחד משה ידיו בצלו הוו בית ישראל מיתגברין
 ובר הנה כנע ידיו מלצלוי הוו בית עמלק מתגברין
 ונשליו בסדרו קרבא :
 וידיו דמשה הוו גזירין בצלו :

ושניו תחתיו ותיב עליו ואתרו וחרר מסערין לידיו קיבא חד ומיבא חד ונתתא ידיו פריסן בהמנותא בצלו
 וצוקא עד נטמיע שמשיא : יג והפך יהושע נת עמלק דמיטע רישא גרבוא דעמיה על פורס מיקרא ביי
 דקטילת סיפא : יד ואמר ל משה כתוב דא דיקרנא בספר סביא דמלקדמון ושני פתגמא האיננו במשמעות
 דיהושע ארום מיקחא אמתיית דיקבו עמלק מתחתית שמייא : טו וקנא משה מדבחה וקרא שמיה מיקרא
 ביי דין גיסא דילי דגיסא דעבר אתרא קגיני הויא :
 טז ואמר ארום קיס מיקרא ביי בכורסי וקרוה דהויא
 פטימרוה גיח קרבא דבית עמלק ושיצי עתהו לתלמי
 ריא

ירושלמי

ואמר שכועה נפקת מתחתית כפרס וקרא דרבון כל עלמא
 י

באר רחובות דקדוקי דש"י

וזה חוק וקשה יותר מן הפלג ונכקע הנור מעטו ונתדע מדברי רש"י וסכיינים לדברי המדרש הביאור התוספות בקידושין דף למ"ד
 ע"כ מיעשה בחדק שלקס ספרינון לכודקו נתנו על השדן והכה בקורנס נשכר בקורנס ומתקן בסדן וספרינון לא זה מתקומה עין סס :

רשבים

(יא) כאשר יריס טשה ידו זכמטה : ונכר ישראל . שכן דרך עורכי מלחמה כל זמן שזואים הרמת ניסים
 קונסטי"ן כ"ל הן מתגברין . וכשהוא מושלך רגילין לנוס ולהסמח : (יג) חמונה . קימולודור דור . וכן מלאים רעים וכלאונים .
 מלחמים חרוקים וקיימים : (יד) ויחלש נחמס . כדכתיב קול ענות חלושה : (טו) באזני יהושע . שימלון עליהם ויקיים מלותי
 למותות את סס עמלק : כי משה חמונה וגו' כי אזי רונה סימחה חת' אמו : (טז) ה' כימי . שהמטה של הקט"ה ה' לנס על
 הובעה וגם לעתיד יריס אותו הקט"ה לנס על ההדים להלחם בעמלק שהרי אקר לו עכשו כי משה חמונה את זכר עמלק וזהו
 שופרס והולך : (יז) ויאמר כי יד על כס יה וגו' לכן חתיקורא סס החמונה ה' גיסי . דוגמת סס חדס שמו אליעזר או עממחל
 שהרי הריס הקט"ה את ידו על כסאו ונשכע כי הלחמה לו בעמלק ודור דר דוגמת כי אשא אל שמים ידי . וזה עיקר פשוטו
 וי"ע כשתהיה ידו נתוק על כסא יה שזהו כסא וולכי ישראל או תהיה מלחמה בעמלק . ואין נראה כלל דעניני שכי תהיה יד ה' לולומר .
 אכל לזועלה הוא נוטס כמו שפירשתי ופירשתי שה"ל על כס יה : חסלת ויהי בשלה מיסוד רבינו שמואל
 אשר

מכלל יופי

אכל אינה גבוהה כמו אהר : (יב) מזה אחר ומזה אחר .
 מזה המקום אחד ומזה המקום אחד : (אמונה) . היו
 בקיום מדרמות ולא הגיחוס
 ער ביי השיטת : (יד) בספר הוא ספר
 (יג) ויהלש . כלומר
 שברם ורצצם : (טו) יי
 כתוב זכור את אשר עשה לך
 עמלק :
 כי קרא משה למזבח
 אשר בנה לזכרון רחם
 שעשה להם : וכתיב וקרא לו אל אלהי ישראל : (גמי) .
 שרשו נסס ויקר הענין מענין גבוהות והתרומונות כי גושא הגם

והוא נישא גבוה שמזריחה
 על כל בני הצבא ויאחרין
 ילכו : (טז) (כסיה) .
 נפלה האלף של כסא מפני
 שנתחבר עם ידו והיא מלוד
 אחת הסמך בשוא :
 וטעם הכתוב כי ה' אשר על
 כסו"ה יהיה מנוחה מלאמה לה'
 בעמלק ודור דור ישראל
 שיכיו נלחמים כו פיר'ה' תהיה
 אתם תמיד לעורס . ויש
 מפרשים כאשר יהיה מלך לישראל
 שיהיה לו יד ושם על כסא ה' והיה מלחמה לה' בעמלק ודיון לשאלו
 וכן מדור דור כי כל מלך לישראל חייב להלחם בהם עד שימחו : אן
 הטעם כעבור שעמלק שלח יד על כסיה לכונתו ולחלל שמו ולא ירף
 אליהם

כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר :

וספטרין ודבורה אשה נביאה . בשופטים סימן ד'
ק"ר . י"ד אכונה סי"מן . סג"א מ"מן :

פ פ פ

יח א וישמע יתרו כהן מדון חתן משה את
כל אשר עשה אלהים למשה
ול ישראל עמו כיהוציא יהוה את ישראל
ממצרים : ב ויקח יתרו חתן משה את
צפורה אשת משה אחר שלוחיה : ג ואת
שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר
גר הייתי בארץ נכריה : ד ושם האחד
אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב
פרעה : ה ויבא יתרו חתן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא
חנה שם הר האלהים : ו ויאמר אל משה
אני חתנד יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה
עמך : ז ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
האחלה : ח ויספר משה לחתנו את כל
אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על ארץ
ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה : ט ויחד יתרו על כל הטובה
אשר עשה יהוה לישראל אשר הציילו מיד

מצרים

רשי

דחילא דשכנתיה על כורסי יקרא דעתיד
דיתגח קרבא קדם יי בדברו עמלק
לשציותהון מדברי עלמא :

פ פ פ

א וישמע יתרו רבא דמדון חמוהי דמשה
ית כל די עבדי למשה ולישרא
עמיה ארי אפיק יי ית ישראל ממצרים :
ב ודבר יתרו חמוהי דמשה ית צפורה
אמת משה בתו דפטרה : ג ונתן תרין
בניה דשום חד גרשם ארי אמר דרר חנותי
בארענוכראה : ד ושום חד אליעזר ארי
אלהא דאבא הנה בסעדי ושוכני מחרבא
דפרעה : ה ואתא יתרו חמוהי דמשה
ובנוהי ואתחיה לות משה למדברא דהוא
שרי תמן לטורא דאתגלי עלוהי יקרא
די : ו ויאמר למשה אנא חמוד יתרו אחי
לחד ואתחד וחרין בנהא עמך : ז ונפק
משה לקדמות חמוהי וסגיד וגשיק ליה
וישאלו גבר לחבריה לשלם ועלו למשכנא :
ח ואישתעי משה לחמוהי ית כל דעבד
יי לפרעה ולמצראי על עיסק ישראל יח
כל עקתא דאשכחנון באורחא ושזבינון יי
ט וחדו יתרו על כל שבתי דעבד יי

לישראל

כאויכ תנו חרבו לנח זהו עילת חכמים בו (עמוס א) ועברתו שמרה נח (ההלים ט) וערוס נתפס ארד זכרם הוה מכו אומר
חת יי וי' לעולם יי הרי השם חלם כון לחשט כסאו הרי כסמי מנה : חסלה פרשת בשלח
(א) וישמע יתרו . קהמנונה שטע עבא קרעת יס פוק וילחחית עמלק (זכחיס קור) : יתרו . מצע שקות נקראו לו
רישאל יתרו חוככ חכר קיני פוטילל (מכולתא) יתרו על יס שיתר כרסר חחת בתורה וחתה תחזה : יתרו
לכסג גייר נקייס המלות כוסילו לו לות אחד על שטון . חוככ שחככ את התורה חוככ הוא יתרו שחכער (שופטים ד) עכני חוככ
חוקן